

ZAPISNIK

skupnega sestanka kolektivnih organizacij SAZAS, SAZOR, ZAVOD IPF, ZAMP.
Sestanek je potekal v prostorih ZAMP Združenje avtorjev Slovenije, Kersnikova 10a, Ljubljana, dne 7. septembra 2010, ob 12. uri.

Prisotni:

- SAZAS: Matjaž Zupan, Petra Fleischman
- SAZOR: Rudi Zaman, mag. Boštjan Rejc
- ZAVOD IPF: Gregor Štibernik, Boštjan Dermol
- ZAMP: Zvezdana Majhen, Andreja Stušek

Zapisnik je pisala Nataša Retelj

Sestanek je bil sklican na pobudo ZAMP, z namenom doseči skupni dogovor glede zbiranja nadomestil za tonsko ali vizualno snemanje varovanih del, ki se izvrši pod pogoji privatne ali druge lastne uporabe iz 50. čl. ZASP (nadomestila za privatno in drugo lastno reproduciranje).

Ga. Majhen je pozdravila navzoče in se zahvalila za udeležbo. Poudarila je, da gre za sestanek ne tako formalne narave ampak, iz vidika odgovornosti, za zelo pomemben. Trenutno nadomestil ne zbira nihče. Vsaka KO je imela možnost in odgovornost, da poda pooblastilo kateri koli KO. Upravni odbor KO ZAMP je sprejel sklep, da URSIL pooblastilo za naslednji dve leti dodeli SAZAS-u, izključno zaradi primerjave višine pobranih sredstev. Ker ni prišlo do sinhronizacije med KO, so dogodki skrenili v nepravo smer. Obžalovala je, ker se že prej nismo sestali in se poskušali pogovoriti, zato iskreno upa, da bomo danes prišli do konkretne in dobre rešitve. Odgovornost nas sili, da se zadeva reši. Navzoče je spodbudila, da vsak pove svoje stališče glede nepobranih sredstev in poda predlog za rešitev problema.

G. Dermol je ugotovil, da glede na zatečeno stanje ni podeljeno ne začasno in ne stalno dovoljenje. Prejel je informacijo, da začasno dovoljenje, glede na situacijo, ne bo podano, vendar kljub temu upa, da bo zadeva rešena. Poudaril je, da čas ni na naši strani in, da bo potreben dogovor, dokler ne bo podano stalno dovoljenje. Iz navedb URSIL je moč razbrati, da začasnega dovoljenja ne bo, URSIL je zbiral vloge za podelitev stalnega, za katerega sta se prijavila tako Zavod IPF, kakor tudi SAZAS. Dovoljenje do dneva sestanka ni bilo izdano, tako, da je ocenil, da bo potrebno uporabiti pravna sredstva, ki so na voljo. Nadalje je Dermol ugotovil da nastaja trajna škoda, ter da bo iz meseca v mesec težje zbrati sredstva, katera so uporabniki in zavezanci dolžni plačati za obdobje od začetka leta 2010.

G. Štibernik se je pridružil mnenju g. Dermola in dodal, da je sam sicer upravičenec iz vseh naslovov: avtorskega literarnega, glasbenega in avdiovizualnega, producerskega, proizvodnega in izvajalskega glasbenega in avdiovizualnega. Poudaril je, da je takšnih upravičencev več in da posledično zaradi nezbiranja nastaja škoda na prav vseh segmentih upravičenj. Vsekakor gre za stvar, ki jo je nujno potrebno takoj rešiti. Kot bivši nosilci dovoljenja so na Zavodu IPF opazili, da tako naši kot tudi tuji uvozniki želijo plačevati nadomestila, vendar v tem trenutku nimajo komu. Sam jih v primeru morebitnih vprašanj usmerja na URSIL. Poudaril je, da ima zaradi nastale situacije Zavod IPF stroške tudi v tem letu, ko dovoljenja (in seveda tudi prihodkov iz tega naslova) nima več. Stroški iz naslova izvajanja uredbe so nastali oziroma nastajajo tudi po izteku dovoljenja: za postopke, za plačilo taks, za izterjavo zaračunanih nadomestil,... Zato je bil mnenja, da je potrebno čim prej začeti

z zbiranjem nadomestil. Še posebej, ker natančno vemo, kdo so zaveznaci, koliko morajo plačati in od kdaj je potrebno obveznosti poravnati. Odprto ostaja samo vprašanje – komu plačevati, kdo bo zbiral.

G. Zaman je povedal, da je tudi SAZOR upravičenec do teh nadomestil in si želi, da se zadeva čim prej reši. Podal je obrazložitev glede pretekle situacije. SAZOR je najprej pooblastil SAZAS, po prejetju informacij, da bo dovoljenje čim prej izdano, pa je SAZAS-u pooblastilo odvzel in ga dal Zavodu IPF. Podpira iniciativo, da je do sestanka prišlo in glede na mnenje URSIL, da za nazaj sredstev ne bomo mogli pobrati, izgubljammo finančno in ugledno.

g. Dermol je nato povedal, da ne vidi podlage, zakaj ta sredstva, v kolikor se dovoljenje izda nemudoma, ne bi mogla zbrati tudi za obdobje od 01.01.2010 do izdaje dovoljenja, saj upravičenje za zbiranje izhaja iz zakona in uredbe same. V kolikor pa bi bilo to vseeno nemogoče, bo potrebno z ustreznimi pravnimi sredstvi sodno uveljaviti nastalo škodo.

G. Zupan je povedal, da se mora zbiranje čim prej začeti vendar pa je pomembno tudi kakšni so rezultati dela. Izpostavil je začudenje nad idejo URSIL o ustanovitvi nove skupne KO, saj si ne predstavlja delovanja glede na različne skupine avtorjev in različne interese. Temu mnenju se je pridružila tudi ga. Majhen in poudari, da je ustanovitev nove KO nedopustna in da tega argumenta ne bo mogoče podpreti.

Ga. Fleischman se je strinjala z g. Zupanom in poudarila, da jih država ne more siliti k ustanovitvi nove KO.

G. Štibernik je podal mnenje, da je glede na nastalo situacijo podelitev začasnega dovoljenja edina prava rešitev – vse dotlej, dokler se ne podeli morebitno stalno dovoljenje.

G. Rejc se je strinjal z vsem do sedaj povedanim, vendar je bil mnenja, da ne bilo dobro, da pridemo z URSIL v konflikt, glede vprašanj okoli ustanavljanj novih kolektivnih organizacij in podobnega, ne škoduje pa, da se jim predloži dejstvo, da smo vse KO za to, da se podeli začasno dovoljenje eni izmed obstoječih KO. Povedal je tudi, da je stališče urada, da obveznost nastane z dnem, ko je izdano dovoljenje, vendar se g. Rejc niti ostali prisotni s tem niso strinjali. Bili so enotni, da je potrebno dobiti dovoljenje še v letošnjem letu, saj bo tako zbiranje nadomestil lažje- ko bodo enkrat bilance za leto 2010 zaključene, bo mnogo teže. Uvozniki so dolžni rezervirati sredstva v svojih bilancah na podlagi same uredbe in ne odločbe urada. G. Zupan je dodal, da obveznost izhaja že iz samih konvencij.

G. Rejc je povedal tudi izkušnjo, ki jo je imel SAZOR pri svoji ustanovitvi. Urad namreč ni odobral rešitve, da bi obstoječe KO soustanovile novo KO. G. Zupanu se je ob tem porajalo vprašanje glede različnih upravičencev in s tem težav z vidika upravljanja v taki KO in tudi drugih dilem, ki bi se lahko pojavile.

Ga. Majhen je izpostavila vprašanje katera, že obstoječa KO, bo sposobna, s skupnih sodelovanjem vseh, zbirati ta nadomestila. Namen sestanka je, da ne bi navijal vsak zase ampak, da iščemo skupno rešitev.

V nadaljevanju naj vsak predstavi svojo rešitev.

G. Rejc je povedal, da je zelo pomembno, da se najprej dogovorimo kako naj bi delali in potem kdo, da bi se tako lažje dogovorili o tem skupnem projektu.

G. Štibernik je povedal, da smo se KO o vprašanju »kako« v bistvu dogovorile že pred tremi leti in da lahko – kar se Zavoda IPF tiče – naprej delamo kar na podlagi prejšnjega sporazuma.

Ga. Stušek je predstavila idejo kako bi se stvari lahko lotili z operativnega vidika. Delo bi si med seboj KO lahko razdelile po fazah: zaznavanje zavezancev, fakturiranje in izterjava.

G. Štibernik je poudaril, da se leto bliža koncu in bi bilo potrebno takoj najti rešitev. Pove, da je Zavod IPF v tem trenutku edina KO, ki ima vse potrebne resurse na stand-by, informacije, utečen sistem dela, da lahko in je sposobna takoj, najkasneje pa v 10 dneh od podpisa kolektivnih organizacij pridobiti dovoljenje in začeti z zbiranjem nadomestil, tako iz tehničnega, kakor tudi iz operativnega vidika. Kakršnokoli drugo iskanje rešitev bo povzročilo zamik zbiranja za več mesecev.

G. Zaman je bil mnenja, da mora biti rezultat znan danes. Ena od rešitev bi bila, da SAZOR zaprosi za dovoljenje, kot nekakšen mediator, saj je razmeroma mlada KO in nekonfliktna. Operativne naloge bi prepustili drugemu.

G. Zupan je videl rešitev v tem, da ima SAZAS svoje ljudi, ki znajo to delati, vendar pa ne more zagotoviti, da v 10-ih dneh. Predstavil je njihovo slabo izkušnjo s podjetjem EOS KSI, ki je izterjevala nadomestila tudi za Zavod IPF. SAZAS omenjenemu podjetju ne zaupa. Sami so v dveh letih izterjali veliko več, kot omenjeno podjetje v treh letih. Za njih je najbolj ustrezna rešitev, da bi nadomestila zbirali sami, saj bodo le tako lahko vedeli koliko je dejansko teh sredstev. Glede na plan, je bilo v preteklosti pobranih premalo sredstev in verjamejo, da so sami sposobni pobrati več.

Ga. Majhen je poudarila, da je tudi UO ZAMP želel primerjavo in je zato dal soglasje SAZAS-u.

Ga. Štibernik je poudaril, da so imeli na področju zbiranja nadomestil 100% realizacijo in da s podjetjem EOS KSI nimajo slabih izkušenj. Poslovna odločitev Zavoda IPF pa je bila, da iz vidika stroškovne in operativne učinkovitosti Zavod IPF uporablja zunanje vire poslovanja: tudi EOS KSI, ki je delal zgolj na izterjavi. Nosilec procesa – zbiralec nadomestil je bil Zavod IPF.

Ga. Stušek je menila, da bi bilo potrebno ugotoviti kdo bi bil učinkovitejši. Zavod IPF je skupaj z uvozniki UO ZAMP predstavil oceno trga, kjer je bil omenjena višina celo 9 mio EUR, pobrana nadomestila pa so bila v višini 1 mio EUR. Tukaj se je pojavilo vprašanje kje je problem, ali pri odkrivanju uporabnikom ali celo v sami zakonodaji. Ga. Zvezdana Majhen je ponovno poudarila, da je bila odločitev UO ZAMP, da se soglasje podeli SAZAS-u sprejeta premišljeno, v luči dobrega gospodarja.

G. Štibernik je prisotnim pojasnil, da navedene številke nikakor ne držijo, sploh pa ne v časovnem okviru dveh let. Zavod IPF je dovoljenje dobil konec l. 2007, pričel pa je zbirati s l. 1.2008. Pred tem je vsem KO predstavil poslovni načrt, ki je temeljil na podatkih SURS o obsegu uvoza v l. 2006 (za 2007 ga v času oddaje vloge seveda še ni moglo biti). L.2008-prvo leto izvajanja torej – so bili cilji iz načrta izpolnjeni oz. doseženi, l. 2009 pa je udarila svetovna gospodarska kriza, katere pa l. 2007 seveda nihče ni mogle napovedati – niti prisotni predstavniki KO. Zavod IPF predstavlja namreč večino upravičencev (le v primeru privatnega reproduciranja zakon namreč določa razmerja) in je upravičen do 60% zbranih nadomestil, avtorjem pa pripada manjšina. Zato ne sprejema očitkov o tem, da se je Zavod

IPF premalo trudil oziroma da ni naredil vsega, kar je bilo v njegovi moči in v mejah zakonitega.

G. Rejc je ponovno poudaril, da bi to moral biti skupen projekt, pri katerem bi morali vsi sodelovati in delovati v skupnem interesu, zaradi česar naj se tudi pove, katera KO bi lahko prevzela ali pomagala pri operativnem vodenju procesov zaznave in izterjave sredstev.

Ga. Stušek je vztrajala na tem, da bi bilo potrebno najti novo rešitev, saj najbrž v tem trenutku ni za pričakovati, da bo SAZAS dal dovoljenje Zavodu IPF in obratno.

G. Zupan je ponovno poudaril, da je bilo premalo pobranih nadomestil in da so bili iz tega vidika stroški za izvajanje uredbe, ki jih je zaračunal Zavod IPF previsoki in neupravičeni.

Ga. Majhen je izpostavila vprašanje v kakšnem primeru bi drug drugemu dala SAZAS in IPF pooblastilo.

G. Štibernik je izrazil stališče, da SAZAS-u URSIL ne bo dal dovoljenja, glede na sodne postopke, zato ne bo mogel pričeti z zbiranjem nadomestil v 10-ih dneh. Zavod IPF v tem trenutku nima konfliktov z nobenim in bi dobil dovoljenje na URSIL, če bi ga pooblastila vsaj SAZOR in ZAMP.

Ga. Stušek je poudarila, da moramo iskati rešitev, ki bo sprejemljiva za vse, saj v odločbi URSIL jasno piše, da mora zaprositelj začasnega dovoljenja izkazati zaupanje vseh KO.

G. Rejc je zaprosil Zavod IPF, naj pomaga komur koli, ki bo zaprosil za dovoljenje, saj je to skupen projekt, treba je le določiti pogoje delovanja. Je mnenja, da URSIL, glede na obstoječe sodne postopke, ne bo mogel dati v tem trenutku dovoljenja ne SAZAS-u in ne Zavodu IPF, dokler sodni postopki ne bodo končani.

Ga. Stušek je bila mnenja, da zaprosi za dovoljenje SAZOR ali ZAMP, najti je potrebno le še način operativne izvedbe.

G. Štibernik je naglasil, da je tudi SAZOR problematičen, ker ne deli nadomestil.

Ga. Stušek je predlagala, da potem zaprosi ZAMP, ker je v tem trenutku edini neproblematičen. Ob tem je ga. Majhen poudarila, da nismo sklicali sestanka z namenom, da bi delo opravljali sami ampak z namenom rešiti trenutno situacijo.

G. Zaman je bil mnenja, da gre za začasno dovoljenje in je treba najti rešitev.

Ga. Majhen je predlagala možnost, da se g. Štibernik in g. Zupan pomenita zunaj vendar sta oba mnenja, da nimata medsebojnih osebnih zamer in da nimata kaj početi na hodniku.

G. Štibernik je povedal, da je trenutna situacija nastala zaradi tega, ker ZAMP ob izteku dovoljenja Zavodu IPF ni podal nobenih pripomb ampak je dal soglasje SAZAS-u, ki je potem vložil zahtevo za izdajo dovoljenja.

Ga. Majhen in g. Zupan se z zgornjo trditvijo nista strinjala.

G. Dermol je povedal, da je bilo podpisano soglasje vseh KO pri prvi izdaji dovoljenje, da os imeli vsi člani skupin upravičencev svojega predstavnika v nadzornem telesu za zbiranje nadomestil iz naslova privatnega in drugega lastnega reproduciranja, da je bil sam prisoten na večini vseh sej in sestankov in da vsebinskih pripomb na izvajanje uredbe ni bilo nikoli.

G. Zupan se je vrnil na reševanje trenutne situacije in poudaril, da je pomembno določiti podizvajalce v kolikor bi ZAMP zaprosil za dovoljenje in kako tehnično to izvesti.

Ga. Stušek je predlagala delitev dela na naslednji način. SAZAS ima dobro službo za odkrivanje uporabnikov in bi se lahko ta del prepustil v njihovo upravljanje. ZAMP d.o.o. že zbira nadomestila za SAZOR in bi tako lahko na skupnem računu zaračunal ostali del uredbe tistim zavezancem, ki uvažajo na podlagi obeh delov uredbe, zato bi bilo smiselno, da vendarle razmislimo o tem, da bi SAZOR zaprosil za dovoljenje. Ker pa je to skupni projekt in ker je imel Zavod IPF 100% izterjavo, bi lahko oni delali izterjavo. Tudi provizijo za pokrivanje stroškov bi si delili.

G. Štibernik je povedal, da so dejanski stroški približno 6-7%, ostalo pa je namenjeno drugim stroškom (tožbe, sodne takse...). Poudaril je, da je bilo to povedano že večkrat med tekom izvajanja uredbe in da nikoli ni bila nobena skrivnost. Ponovno je poudaril, da na kakršen koli drugačen način bomo zadevo peljali, bo preteklo kar nekaj časa za vzpostavitev dela, Zavod IPF pa je operativno sposoben zadevo peljati naprej takoj, saj imajo dobre odnose tako s trgovsko in gospodarsko zbornico ter z URSIL.

G. Zupan je ponovno poudaril, da ne more zaupati takemu principu delovanja, saj pričakuje vsaj 3-5kratno povečanje teh nadomestil. Trenuten izpad za njihove avtorje niti ni tako velik, saj je bil skupen znesek nadomestil nizek. Povedal je, da 200.000,00€ SAZAS – u ne pomeni nič, da njihov cilj je pobrati precej več denarja. G. Štiberniku je postavil vprašanje, če lahko zagotovi, da bodo pobrali več. Navede, da, v kolikor bi se zbralo precej več denarja, tudi 15% stroškov ne bi bil problem, saj bi bila masa denarja za delitev med upravičence precej večja.

Ga. Stušek predlaga model, po katerem bi bile v izvajanje uredbe vključene vse KO in bi si tudi stroške delile na način 3% vsaka za svoj delež, ki ga opravi pri izvajanju uredbe.

Ga. Majhen je postavila g. Štiberniku vprašanje ali Zavod IPF prav tako ne bi bil zadovoljen z višjim skupnim zneskom nadomestil. V nadaljevanju je ugotovila, da tako SAZAS in SAZOR podpirata ZAMP, Zavod IPF pa ni podal mnenja.

G. Dermol in g. Štibernik sta pojasnila, da za kakršnokoli odločitev o podpori oz. soglasju potrebujeta sklep Sveta Zavod IPF, kakor ga najverjetneje potrebujejo tudi ostale KO, ter da v tem trenutku teh pooblastil nimata. Vsekakor pa sta zagotovila, da Zavod IPF prav gotovo ne bo cokla podelitvi dovoljenja.

Ga. Stušek je navzoče še enkrat pozvala ali ne bi bilo bolj smiselno, da za dovoljenje zaprosi SAZOR, zaradi skupnega izstavljanja računov za celotno uredbo.

G. Zupan je povzel, da očitno lahko pričakujemo učinkovitost večjega števila služb, kar bo vplivalo tudi na višje stroške ampak, če bo posledično več nabranih sredstev, bo tudi masa za delitev večja za vse upravičence. Potrebno je določiti nosilca posla, potem pa doseči dogovor kaj bo kdo delal.

G. Štibernik je omenil, da mora zapisnik s predlogi predstaviti Svetu Zavoda IPF. Tudi predstavniki ostalih KO so se strinjali, da morajo predloge prestaviti Upravnim odborom in dobiti njihov konsenz.

Navzoči so bili enotni, da po potrditvi zapisnika poskušamo v okviru delovne skupine naprej iskati skupno rešitev. Štibernik je ponovno opozoril, da bo tako reševanje povzročilo proces, ki bo glede na dosedanje izkušnje trajal mesec ali dva.

Ga. Majhen je navzočim predlagala, da se predstavniki vseh KO sestajajo vsaj 2krat letno in skupaj poskušajo reševati tekoče probleme. Navzoči so se strinjali in predlagali sestanke kvartalno.

Ga. Majhen je navzoče opozorila že na prvi skupni problem, spremembo Zakona o medijih. Opozorila jih je, da bo dne 13. 9. 2010 okrogla miza na to temo v Cankarjevem domu in podala apel, da bi na spletne strani KO podali poziv avtorjem, da se udeležijo srečanja. Predlog novega zakona namreč predvideva drastično znižanje odstotka predvajanja slovenske glasbe ter črtanje 12. člena, ki medijem predpisuje obvezno sklepanje pogodb s KO.

G. Štibernik je predlagal, da bi se lahko pogovorili tudi glede predlogov za člane Sveta za avtorsko pravo, saj se izteka rok za prijavo.

G. Zupan je na koncu podal v razmislek idejo, da bi za izdajo stalnega dovoljenja vsaka KO sama zaprosila za dovoljenje v tistem delu, ki ga zastopa. Gregor Štibernik je povedal, da je Zavod IPF v postopku izdajanja dovoljenja to predlagal URSIL že pred meseci.

Sestanek se je zaključil ob 13.50 uri.